

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ

МАТЕРІАЛИ
студентської наукової конференції

13 травня 2021 рік

Том II

Полтава

бджіл не більше чотирьох років! Без перебільшення головною перевагою бджіл є запилення рослин. За один політ бджоли запилюють більше ста рослин, включаючи лікарські, плодові, ягідні культури. Бджоли збирають нектар, необхідний для їх потомства, і, перелітаючи з квітки на квітку, переносять на своїх тілах пилок для запилення. Цей процес позитивно впливає на життєстійкість рослин і підвищує рівень врожаю та кількість рослин на планеті. Підраховано, що дві бджолині сім'ї (кожна може досягати 60 тисяч особин) здатні підвищити врожайність із одного гектара землі як мінімум в три рази. В результаті будь-які живі організми забезпечені рослинною їжею, а кількість кисню в атмосфері збільшується. Якщо уявити, що всі бджоли в світі одночасно зникнуть, під загрозою опиниться близько 75 відсотків врожаю і існування понад 20 тисяч видів рослин. Адже деякі рослини не можуть запилюватись самостійно і тому повністю залежать від бджіл. На них припадає третина всієї їжі, що споживається людиною. Бджіл на нашій планеті залишається все менше, а в останні десятиліття вони зникають з лякаючою швидкістю. За даними 2019 року, Україна входить в п'ятірку головних країн-експортерів меду. Однак ми сміливо могли б претендувати на лідерство в сфері бджільництва, якби наші бджоли так масово не гинули [3].

Список використаних джерел

1. Історія бджолярства. URL: <https://medusweet.com.ua/services/bee hive/>.
2. Черкасова А. І., Давиденко І. К., Писаренко Т. М. Календар пасічника /за ред. А. І. Черкасової. 2-ге вид., перероб. і доп. Київ: Урожай, 1986. 176 с.
3. Важливість бджіл. URL: <https://dolunamedy.com.ua/ua/articles/vazhnost-pchel>.

КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК ПАРВОВІРУСНОГО ЕНТЕРИТУ У ЦУЦЕНЯТИ

*Протопопова А.А.,
здобувач вищої освіти СВО «Магістр»
факультет ветеринарної медицини*

*Науковий керівник- Передера О.О.,
кандидат ветеринарних наук, доцент*

Актуальність проблеми. Парвовірусний ентерит (Parvovirus enteritis) – висококонтагіозна вірусна хвороба цуценят, що характеризується гострим геморагічним ентеритом, зневодненням організму, лейкопенією й міокардитом [1].

До захворювання сприйнятливі собаки різного віку, але найбільш схильні цуценята у віці від 2-х до 16-ти тижнів. Максимальна кількість хворих припадає на весняно-літній період із березня по жовтень. Це пов'язано з появою великої

кількості цуценят, а також інтенсивним переміщенням тварин у період відпусток, виставок. Сприяючими факторами для виникнення хвороби є незадовільний догляд, незбалансований раціон, стресові ситуації (зміна власника, операції), паразитарні захворювання, інвазія, схильності до шлунково-кишкових розладів [2, 3].

На даний час в розповсюджені інфекційних хвороб парвовірусний ентерит займає особливе місце, в зв'язку з тим, що він створює значні проблеми для ветеринарних лікарів, кінологів та звичайних заводчиків собак [4, 5].

Джерелом збудника інфекції є хворі й перехворілі собаки в перші кілька місяців після клінічного одужання. Парвовірус виділяється у зовнішнє середовище з фекаліями, слиною й блювотними масами. Зараження собаки в природних умовах відбувається в основному аліментарним та контактним шляхами, але не виключені й інші шляхи передачі. Люди як механічні розповсюджувачі відіграють певну роль у передачі вірусу, особливо в клубах собаківництва. Показники захворюваності і летальності серед цуценят високі – більше 50 %, особливо в містах з високою щільністю сприйнятливих тварин [2].

Матеріали і методи досліджень. Дослідження проводили за наступним планом: збір анамнезу, клінічні дослідження, використання експрес-тестів, лікування.

Результати дослідження. Під час проходження практики у ветеринарній клініці «ВетКомфорт» м. Полтава, мною був зареєстрований такий клінічний випадок: на прийом до клініки надійшов пацієнт – цуценя породи Кане-Корсо, сука, кличка Ніка, вік 2,5 місяців.

Зі слів власниці собака була пригнічена, знижений апетит, після кожної спроби прийому корму у тварини відмічається блювота; пронос з домішками крові, не проявляє зацікавленість на улюблені іграшки та шуми оточуючого середовища. З анамнезу відомо, що тварина була вакцинована вакциною Нобівак Рупру DP (проти чуми м'ясоїдних та парвовірусного ентериту) 2 дні назад. Але карантин у передвакцинальний період було порушено так як власники виїжджали на природу та брали із собою цуценя, де тварина контактувала з іншими собаками. Тому, ймовірно, щеплення відбувалося в інкубаційний період хвороби, за відсутності клінічних ознак.

За результатами клінічного огляду собаки: у тварини температура 39,5 °C, за аускультії кишківника перистальтичні шуми відсутні, фекалії рідкі з домішками крові. При пальпації черевної стінки встановлено її напруження та болючість; тургор шкіри знижений. Попередній діагноз – парвовірусний ентерит.

Діагностичні дослідження для підтвердження попереднього діагнозу проводили за допомогою експрес тестів VetExpert CPV Ag, результат яких виявився позитивним.

Для лікування було використано інфузійну терапію для дезінтоксикації організму з використанням наступних препаратів: розчин Хартмана, Рінгера-Лока, Глюкози 5%, внутрішньовенно введено препарати: “Фоспреніл”- проти-вірусний та імуномодуючий засіб, “Вітазал”, “Метоклопрамід” як протиб-

лювотний засіб; підшкірно зроблено ін'єкцію антибактеріального препарату "Синулокс". Стан тварини покращився вже в перший день лікування.

Висновок.

1. Перед проведенням щеплення та після нього на неблагополучних по парвовірусному ентериту територіях, необхідна ізоляція цуценят та недопущення контакту з іншими тваринами та людьми. Профілактика щепленням та дотримання карантинування в такі періоди є однією із основних заходів захисту тварин від даного небезпечного та широко розповсюджено захворювання. Необхідно обов'язково проводити дезінфекцію приміщень, де планується утримання цуценят або новоприбулих тварин, адже вірус передається контактно через одяг, взуття.

2. Лікування парвовірусного ентериту включає в себе складний комплекс процедур. Основним напрямом у лікуванні цього захворювання є детоксикаційна терапія та усунення зневоднення.

Список використаної літератури

1. Галатюк О. Є., Передера О. О., Лаврінченко І. В., Жерносик І. А. Інфекційні хвороби собак. Навчальний посібник для вузів II–IV рівнів акредитації. Житомир: ПП Рута, 2018. 276 с.

2. Гастро, Т., Касія, Р., Кубель Гарсія, Н. та ін. Клінічні, гематологічні та біохімічні знахідки у цуценят з коронавірусом та парвовірусним ентеритом. *Can Vet J.* 2013, 54 (9). С. 885-888.

3. Галкіна Т.С., Глобенко Л. А., Мороз Н.В. Динаміка накопичення вірус специфічних антитіл проти чуми м'ясоїдних і парвовірусного ентериту при вакцинації собак. Ветеринарна патологія. Міжнародний науково-практичний журнал по фундаментальних та прикладних питань ветеринарії. М.: 2006. №4. С. 149-152.

ЗНАЧЕННЯ ІОНІВ КАЛЬЦІЮ ДЛЯ КОРІВ У ПІСЛЯРОДОВИЙ ПЕРІОД

Стеценко В. Ю.

*здобувач вищої освіти СВО «Магістр»
факультету ветеринарної медицини*

*Науковий керівник - Бердник В. П.,
доктор ветеринарних наук, професор.*

Гіпокальціємія є однією із не вирішених проблем в скотарстві. В межах 30 - 50 % високопродуктивних корів страждають від низького рівня кальцію в періоди лактації і особливо після отелення. Його дефіцит підвищує ризик виникнення метриту та маститу в декілька разів.

У тілі дорослих тварин міститься 1,2-1,5 % кальцію з розрахунку на свіжу тканину. Основна його маса (близько 6000г) знаходиться у кістковій тканині, біля 10 г - в крові та в межах 100 -110 г – у вмісті травного тракту (кормі). Після отелення з кожним літром молозива корова віддає 2,3–2,6 г іонів кальцію, а